

Varia 2627 7 Greșuri

Vechi
Documente Moldovenesti

publicate

de

ALEXANDRU VITENCU.

Extras din anuarul „Școalei reale sup. ortodoxe“ din Cernăuți pe anul școlar 1923/24.

CERNAUȚI, 1925.

TIPOGRAFIA MITROPOLITUL SILVESTRU.

A. 63.481.

Vechi

Documente Moldovenesti

publicate

de

ALEXANDRU VITENCU.

Extras din anuarul „Școalei reale sup. ortodoxe” din Cernăuți pe anul școlar 1923/24.

CERNAUȚI, 1925.

TIPOGRAFIA MITROPOLITUL SILVESTRU.

PREFAȚĂ.

Dl. Dr. Zenta Constantin, avocat, e în posesia unei frumoase și valoroase colecțiuni de vechi documente din ținuturile Moldovei de sus, cuprinzând acte oficiale eșite din cancelariile voevozilor, acte de ale dregătorilor domnești și funcționarilor austriaci, precum și diferite acte și scrisori particulare de ale boerilor moldoveni din secolele XVII, XVIII și XIX. E colecția reposatului Leon Flondor din Hlinața.

Actele din aceasta colecție sunt scrise în majoritatea lor covârșitoare în limba românească; 5 documente sunt scrise în slavona veche — dintre care 2 le avem și în traducerea românească — 5 în limba polonă, 2 în limba latină, 3 în limba germană și numai unul singur în limba ruteană.

Dăm publicității toate documentele românești în mod cronologic fiind ele de interes general și putând fi citite cu folos de toți intelectualii. Indesebi prezintă ele pentru cercetări istorice, filologice și juridice material destul de bogat și interesant.

Nu cred necesar de a insista în special asupra valorii documentelor ce le publicăm, căci din textul fiecăruia reese importanța lor din toate punctele de vedere. E necesar însă, credem, să relevăm că ispisocul cu care începe seria acestor documente e primul act românesc din Moldova, dat de Ieremie Movilă, în chiar primul an al secolului al XVII-lea.

Cu aceasta ocazie aducem vii mulțumiri d-lui Dr. Zenta prin a cărui bunăvoință putem scoate la lumină documentele ce urmează, precum și domnilor Dr. Zoppa Constantin și Vitencu Vasile, profesori la acest institut, cari adese ne-au ajutat la verificarea transcrierilor.

Cernăuți, în luna Aprilie 1925.

Alexandru Vitencu.

I.

1601 (= 7109) August 14.

† Io Eremiiae Moghila, vvoda bojieiu milostiu gospodarî zemli moldavscoi. Adecă acesta al nostru credinciosu boiarin Mitrec Volcînțhii, velichei dvornec ce acu îi zic Mitrec Baințhii, neau spus precum o țigancă a dumisale anume Mura cu trii copii Stan și Costandin i Petre de cătăva vreme au fugit șau înblat fugari. Acu sar fi întorsu și sau mistuit între țigani gospod precum și țiganii au arătat car fi . . . . . hatmanu ceau dat de zăstre fiicii sale Saftii, mumii acestui boiarin Mitrecu Baințhii pentru care țiganii au dovedit cun zapis den let 7102¹⁾ Săpt. 25 ce au cumpărat moșu său Orăș hatmanu de la Pavel sãn Gheorghe Gherghine acei țigani de mai sus din uricu . . . . . ceau avut Pavel sãn Gheorghie de la . . . . .²⁾ vvod. Domnie me dacam văzut davadă zapis și dresu de la alți domni de mai înainte, am dat și de la domnie me șam miluit pre boiarinul nostru Mitrecu Volcinschi care acu să numește Baințhii, săș ie țiganii din țiganii gospod și săi ducă la curte dumisale cu armaș pără la satu Bainții săi fie și de la domnie me și robi țiganii dumisale și cuconelor dumisale, nepoților și strănepoților în veci altu nimene să nu să amestice pe care țigani am dat ispisocu și întăritură să aibă ai stăpâni. Toe pisoh.

U Ias velet 7109, Aug. 14.

Eremie Moghila Voevod.

(l. p.)

II.

1601 (= 7109) Octomvrie 5.

Suret dipe ispisoc sãrbãsc³⁾ dela Irimie Moghila vvoda din let 7109 Oct. 5.

† Precum au venit înainte noastră și înainte boerilor noștri, credincioasă sluga noastră Petriceicu biv vornic și sau jăluît noi cu

---

¹⁾ E evidentă încercarea, făcută de către cineva, de a falsifica data zapisului.

²⁾ Numele pare a fi radiat cu intenție, hârtia nefiind deteriorată.

³⁾ Originalul slavon e în posesia noastră.

mare jalobă pe niște tâlhari anume Toader Pribagul și pe frații lui zicând așa că mai înainte de această vreme, acel de mai sus zis Toader au fugit cu nești bani domnești, iar după ce au venit Sămion vodă în țara domniei mele, au luat boerului nostru de mai sus scris anume lui Petriceicu un sat anume Gărcenii și iau stăpănit lui satul și toate bucatele câte au avut leau dus la curte de față și așa au împărțit acele bucate ce leau fost dat pe la prieteni și pe la megieș, și ce au fost vândut pen țară. Iar el carele este mai sus scris Toader și cu frații lui, iau prinsu oamini lui și pe acei megieș și leau dat lor muncă și toate leau luat de la dănșii, nimică necăiuri nu s'au putut tăinui dinnaintea lor, pentru că ei au fost megieș aproape de acolo. Pentru aceia domnie mea am socotit după tâlhușagul ceau făcut ei, șiam dat boerului nostru părțile lor de ocină ce să vor alege părțile lor din moșaie și din siliștea Vonigiani ce iaste în ținutul Dorohoiului, iar cine sar ispiti a să giudeca pentru aceali părți de ocină să aibă a plăti toată paguba ceau avut boeriul nostru de mai sus scris. Pentru aceia săi fie lui cu tot venitul și altul să nu să amestice piste aceasta carte a noastră.

Sau scris în Sărata.

Sau talmăcit de Gheorghie Euloghi dascal.
1783, Sept. 25.

III.

1620 (= 7128) Martie 23.

Copie de pi ispisocul sârbăsc. ¹⁾

Io Gașpar vvoda den mila lui Dumnăzău Domnu țării Moldovii, precum au venit înaintea noastră și înaintea boerilor noștri moldovinești, sluga noastră Iurașco Drace biv sulger, și sau părăt de față înaintea noastră cu Mărică giupăniașa lui Orăș hatmanului. și cu ginerele ei Onciul Iurașcovici biv staroste pentru o parte de ocină ot satul Bainții den giumătate de sat a trie parte, cu locul de hălișteu și de moară ce este în ținutul Sucevii, zăcându Iurașco Drace precum este a lui driaptă ocină și schimbătură a mării lui Elincăi și a matuș sa Marinca Hăsăniașă, drept a trie parte ot satul Holoucenii ce sânt în ținutul Sorocăi; Mărică giupăneasa lui Orăș hat. cu ginere său Onciul Iurașcovici biv staroste au arătat dresu de cumpărătură de la Eremie Movilă vvod, precum șau cumpărat Orăș hatmanul acie parte de ocină,

---

¹⁾ Originalul slavon e în posesia noastră.

den giumătate de sat de Bainții, a trie parte de la Mărica Hăsăneasă fata Nastii, nepoată Soficăi, strănepoata Cozmii stolnicului, drept una sută șasă zăci de taleri de argint; — deci domnie me iam giudecat pre dănșii cu driaptă giudecată și după lege țării și liam aflat lor giudecată ca să aibă a țâne cu stăpănire Mărica giupăneasa lui Orăș hat. cu giniri său Onciul Iurașcovici biv staroste acie parte de ocină ce mai sus scrie ot satul Bainții și șau pus fierăia 12 zloți, iar mai sus scrisul slugă noastră Iurașco Drace au rămas din toată lege noastră, fără numai are să îș întrebe cu nepoții a Măricăi Hăsănesii, ca să li ia alte moșii păr pe unde vor fi având sau alte avuții ce va afla la dănșii, iar mai mult să naibă a păra Iurașco Drace nici a să ispiti a mai supăra pentru aceasta parte de ocină, nici odănoară in veci vecilor, ci ca să le fie (: cum sau zis :) driaptă ocină și cumpărătură, și uric și întăritură și dela noi cu tot venitul și altu să nu să amestice.

Domnul au poroncit

Sau scris în Iaș velet 7128, Mart 23.

(l. p.)

IV.

162... (= 7000 ?).

† Seubomi Toderășco vel logofăt i Gligori Ureache vel dvornic dolneai zemli i Toader Petriceaico vel dvornic vișneai zemli i Gheorghie tretii log. i Ionașco postelnic i Constantin Gogolea dvornic i innii boleari ot dvor gospodnă eg milost. Adică au vinit înaintea noastră Pavăl săn Ghiorghie Gherghinei de nimene nevoit nice asuprit ce de a lui bun(ă) voie și au vândut a lui direaptă țigancă de moșie anume Mura și cu 3 ficiori anume: Stanciu și Coste și Petre ceau fost țiganca fătă lui Penten din uric ceau avut de la Gașpar Vodă. Aceștia țigani iau vândut dumisale hatmanului dereptu trii sute și zăci zloț și iau făcut dumnealui Oariș hatman plata deplin denaintea noastră; deci noi văzându de bun(ă) voie tocmal(ă) și deplin plată lui Pavăl ficiorul Gherghinei iam făcut dumisale giupă(nului) (O)riș hetman acest adevărat zapis ca săi fie dumisale de mărtu(rie și) de credință săș facă dumnealui pre aceasta scrisoarea și zapis dōmnescu și alte întărituri și pentru credința am iscălit (și) pus pecețile să să știe și eu Costantin am scris. U las vletu 7000 (?)

Eu Toderășco vel logofăt; eu Petriciaico vel dvornic; eu Gheorghie Ștefan tretii logofăt; eu Ionașco postelnic; Constantin Gogolea dvornic.

V.

1638 (= 7146) Iunie 15.

† Io Vasile voevoda bojii milostiu gospodar zemli moldavscoi. Scriem domnie mea la slugile domnii mele la Irimie, la Murguleț și la Miron din Carapciu și la Gavril de Vascăuț. Dămuș știre deaca veți vedea cartea domnii mele, iar voi să meargeți la Bainți și să strângeți oameni buni și bătrâni megiaș să hotărâți acolo boiarinului domnii mele credincios și cinstit Grigori (zit)niciarul cel mare și slugii domnii mele lui Nicolaiu Cucăza (Pe)triciaico să căutați dreasăle boiarinului domnii mele Grigori jitniciarul cel mare și la . . . . . deci pe . . . . .
. . . . . (rând ros) meargeți de o parte și parte . . . . . lui ce se va . . . iarăș de o parte în vatra lui satului . . . câmpul tot să aleaște de o parte . . . De aceasta scriem domnie mea și întralt chip să nu faceți.

(l. p.)

Ias velet 7146 Iun. 15.

Gavril . . . vel logofăt.

VI.

1654 (= 7162) Ianuarle 18.

† Io Ghiorghii Stefan voivoda bjiu mlstiu gospodar zemli moldavscoi. Datam cartia domnii mele slugilor noștri Gorci de Volcineț și Gavrici de Vascăuți ca să fie tari și puternici cu carte domnii mele a opri satul Derzca den ținutul Sucevii, pentru că ce au vândut călugării stăpânii Derzcăi o parte de ocină în Boian în ținutul Cernăuților, Ilie de Volcineț cum au arătat și zapis de la călugăr de vânzare. Iar călugării să aibă a le întorce banii sau să le întorcă moșai (precum spune și zapisul de la călugăr). Toe pișem.

Sam gospodin u vileal.

(l. p. mari)

U Ias velet 7162 Ghen. 18.

Legenda ștampilei: † Io Ghiorghii Stefan voevod gospodar zemli moldavscoi. Răcoviță vel logofăt.

VII.

1655 (= 7163) Aprillie 9.

† Vasilii hetman părcălabu suceavschi dăm știre cu cest scrisore a noastră pentru rândul unui țăgan anume Lupul, feciorul lui Toader carele au fostu în temniță la Dorohoiu pentru o copilă de țăgan ce

au avut o smenteală de o omorât. Dece cându au fost închisori nime nu lau plătit nici lau scos dintracea nevoe. Iar Gligorașco Gherman părcălabul lau scos de la noi, neu dat ce neau fost globa noastră 20 lei, un cal și ciubotele feciorilor și iam făcut și de la noi această scrisore ca săș facă și dires domnescu. Aceasta scriem.

U Ias vlet 7163 Apr. 9.

Vasilii hetman.

VIII.

1658 (= 7166) Iunie 10.

† Io Ghiorghii Ghica voevod bojieiu milostiu gospodar zemli moldavscoi. Adecă au vinit înaintea noastră și înaintea alor noștri boiari ai mari și ai mici sluga noastră Gligorașco Gherman ceau fost părcălab cu o carte de la Vasilie hatmanul și cu altă scrisoare de la Iurașco vâtavul lui Vasilie hatmanul, scriind și mărturisind întracale cărți pentru un țăgan anume Lupul, ficiorul lui Toader țăganul, cum a fostu rușinat o copilă de țăgan și apoi pre copila o au și omorât. Deci au căzut țăganul la închisoare in temniță și au fost de pierzare și nime stăpân săl plătiască nu sau aflat, ce au dat sluga noastră ce scrie mai sus Gligorașco Gherman un cal și doao zeci de lei bani pre acel țăgan de lau scos de la acea nevoe și au plătit gloaba hatmanului și lau dat ca săi fie lui dreptu rob țăganu; pentru aceia și domnia mea dacă am văzut aceale scrisori de mărturie și plăta diplin de iau răscumpărat capul de la pierzare, și noi de la noi fărăș iam dat și iam întărit pe acel rob țăgan ca săi fie și de la noi dreptu șerbu țăganu nerușit nice dănăoară în viaci și altul nime ca să nu să ameastece. Gospod vileal.

U Ias let 7166 Iunie 10.

Io Gheorghe Ghica voevoda.

IX.

1664 (= 7172) Maiu 28.

† Seubomi Neculai Racovița hetman i părcălabu suceavschiei. Scriem și dăm știre cu ceastă carte a noastră cum sau tâmplat deau ucis cești țigani anume: Gheorghie Țuguuiu feciorul lui Verdeș de Popeni și cu feciorii lui ceau fost ai mnstirii Dragomirunii și cu ginearii lui Andronic feciorul Ursului de Corostenii ceau fostu a Corosteanului și cu Andonie feciorul Condrii ceau fost ai mnstirii Putnii, acește au ucis pre un țigan anume Ion ceau fost a minstirea Muldovițai; dece iau adus la noi ca pre niște vinovați și era să piaie și ei pentru moarte

ce au făcut și stăpânii lor nau vrut să le plătească capetele ce ei au agiunsu la fratele nostru la Solomon Bărlădeanul vornicul cel mare de țara de sus și leau plătit lor capetele de la noi de au dat un cal bun prețuit drept trii dzăci de galbeni și ziace coți de postav subțire dreptu doodzăci și patru de galbeni. Și sau împăcat dumnealui și cu feciorul țiganului celui ucis anume cu Luca și cu unchii lui, frați tătâne său, cu Nacul și cu Gheorghie ce sântu a sfintei mănăstiri Muldovițai pentru aceia ca săi fie dumisale direpți șârbi țiganii Gheorghe Țugui și cu ginerii lui Andronic și Andonie cu feciorii lui Condrea și nime altul ca să naibă niici o treabă la dânșii în veci preste această adivărată scrisoare și pre aceasta ca să aibă ași face dumnealui și ispisoace domnești și pentru credința miem pus pecete și iscălițura. (?) vernet.

(l. p.) U Ias velet 7172 Mai.

Neculai Racovița hetman.

X.

1667 (= 7167) Iulie 21.

† Eto az. Miron Costin i Ion Hăbășescul părcălabii de Hotin. Dăm știre cu scisoarea noastră cum avându păără giupăneasa răpousatului Ștefan Tăban cu Iane Grecul de Vișnovățiu dzinerele lui Coratușcu în câteva rânduri și la divanul Mării sale lui vodă și aicea înaintea scaunului la Hotin pentru niște miere care au vândut ei depreună să o neguțitorească aceaia miere au fost toată pre sama lui Ștefan Tăban treizeci și noaă de poloboace. Deci au părăt Iane Grecul pre giupăneasa lui Ștefan Tăban pentru banii aceia miere și au rămas giupăneasa Tăbăniasă de la divanul Mării sale lui Vodă cum să plătească această miere lui Iane Grecul. Deci Tăbăniasă văzindusă rămasă di leage vinita aicea denaintea noastră și au făcut deplin plată întru mânia lui Iane Grecul doaă sute și trei zăci și patru de lei, iară Ștefan Tăban până au fost viu au dat cincii sute și trei zăci și trei de lei și sau istovit de tot aceasta datorie. Deci di amu înaintea ca să nu mai aibă Iane Grecul nice o dănăoară a mai trage la păără pre giupăneasa lui Ștefan Tăban nice pre cuconii dumsale, căci aesta lucru sau istovit, ci să fie în pace în veaci, iară noi pentru mai mare credință am iscălit și neam pus și păceatea și eu Ion Hăbășăscul părcălabul am scris acesta zapis ca săs creadă.

(l. p.) U Hotin leat 7167 Iul. 21.

Miron Costin părcălab.

Ion Hăbășescul părcălab.

XI.

1675 (= 7184) Septembrie 14.

† Io Costantin voevoda bojiu milostiu gospodar zemle moldavscoi. Adică acesta al nostru credincios boiaren Vasilie Baintchii ceau fostu sărdare, starostele de Focșani, slujând domniei mele cu direptate i ț(ă)răi cu credință, lam miluitu pre dănsu cu ai săi direpți șărbi țigani anume: Savin și Costandin și Onofrei și Samoil ficiorii lui Trăhuț celui bătrân cu toț copie lor și Păreacochi și Chiriacu ficiorii lui Dragan cu toț copii loru și Ion Petre și Tofan și Arsănie și Chirică ficiorii Zonii cu toț copii lor și Morec cu țiganca lui, Antimie și Anghelina cu patru copii a ei. Din ispisocu de dani și de miluiri ce au avut unchiu său Petreceico logofātu di la Eremie Moghila voevoda cari țigani i să trag lui depe mumă sa Grozava, sor bună lui Petreceico logofātu, giupăneasa lui Mitrecu Baintchii, vel dvornec dolnoi zemli, pentraceia și domnia me dacam văzut ispisoc de daniie și de miluire de la alți domni ceau fostu mai nainte de noi pre acie țigane ce scriu mai sus de la domnie mea încă am dat șam miluit pre boiarinul nostru ce mai sus scriem cu acești țigani ca săi fie și de la domnie me drepți șărbii țigane dumisale și cuconilor și nepoților și strănepoților și uricu și întăritură neclăit și nerușăit în veci, iar după a noastră viață (și) domnie pre cine va alege Dumnezău să fie domnu întraceastă țară a noastră, din săminția noastră sau din alții, să nu străce danie și întăritura noastră, (rugăm) a da șa întări, iar care sar . . . . . danie și miluire (și) întăritura noastră, acela să f(ie) neertat de domnu Dumnezău ceau făcut ceriu (și pă)măntu și să fie afurisăt de trii sute opt spre zăce (o)țeți ceau fost la cetate Nichie și să fie lăcașului cu ciuda în veci, întralt chipu să nu fie.

(l. p.) — pecete mică.

U Ias velet 7184 msța Sept. 14.

Io Costandin voevoda.

vel logofăt

XII.

1679 (= 7187) Iunie 3.

† Io Duca voevoda bjiu milost. gspdr. zemli moldavseoi. Scriem domnia mea la boiarinul nostru Pătrășcan sulgeriul, părcălab de Hărlău. Ii dăm știre că domniș mele sau jăluit Arsănie Volcinschii și Dumitrașco Bainschii pre nepotu său Tănasi ceau fostu vornic la Bărlad zicându Arsănie Volcinschii și Dumitrașco Bainschii cau petrecut mare nevoe dela Dumitrașco Vodă pintru nepotu său Tanasii șau plătit pentru dănsul o sută și treizeci și cinci de lei cum niau arătat și pecete lui de la Dumitrașco Vodă de bani carii mai sus scriem: ajij-

dere au arătat și un izvod de cheltuială ceau cheltuit cându iau ținut Dumitrașco Vodă la închisoare până a da banii noăzeci și patru de lei cu ciubote ceau dat aprozilor și la bulugbașe cându iau dat Dumitrașco vodă lasemeut. Deci pentru acesta a lucru dacă vei vede carte Domnii mele, iar dumniata să socotești și să le ie sama foarte prea amănuntul și cu mare dreptate cu nepotul său cu Tănasiu pentru banii ce sintu mai sus scriși de multe (demulte) ceor avea ei între dâșii și precum îi vei giudeca și cine a rămănea datoriu unul altuia, dumnata să plinești și precum îi vei așaza să le faci și o mărturie dela dumniata să ne faci știre. Iar carele nu sa ținea de giudețul dumitale să le dai zi să vie de față. Toie pișem.

Sam gospodin vileal. (l. p. mari.) U Iaș leat 7187 Iunie 3.

XIII.

1685 (= 7194) Aprilie 28.

† Adecă eu Ilie Drăguțascu biv sârdar. Scriu și mărturisăsc cu ceastu adevărat zăpis al meu cum eu de nime nevoit nici asuprit, ci de a mea bună voe am vândut a meale dreapte ocine și moșii giumătate de sat de Milie cu vecini și cu giumătate de mori și cu tot venitul din câmpu și din pădure, din tot vinitul care ieste parte mea osăbit din partea altor frați ai miei așșdere am mai vândut și a patra parte de Putila, partea mea, iarăș cu vecini cari să vor vini în partea mea cu tot venitul din câmpu și din păduri. Aceaste moșii leam vândut dumsale lui Vasile Bainschi sârdariul, dreapt șeas sute de lei bani gata și miau dat dumnalui toți banii aceșt șeasă sute de lei gata întru mânăli meali și nimic nu sau pus somă mai multă în zăpis fără numai căt am luat bani gata din mânăli dumsale, dar ca săi fie dumsale dreapte moșii în veaci neclătite dumsale și giupăneasăi dumsale și cuconilor dumsale și nepoților și strănepoților în veaci, și să aibă aș face dumnealui și direas domnesc și la aceasta tocmală prilejătusau mulți boiari și feciori de boiari anume dumnealor: Ion Stroiescu, biv jitnicar și dumnealui Mitre căpitanul ceal mare de margine și dumnealui Iordache Stroiescu biv vornic za Dolhopole și Pătrășcan căpitanul și alți mulți boiari și feciori de boiari caari vor iscăli mai gios și eu sângur cu mâna mea am scris zăpisul și pentru mai mare credințare am și iscălit și aceai boiari tot ca să să știe.

U Focșani, Apr. 28 let 7194.

Urmează iscăliturile între care: Ilie Drăguțascu biv sârdari, Vasile Demian logof., Iordachi Stroiescu, biv vornic; Ionică Stroiescu biv jitn., Gheorghii Apostol etc.

XIV.

1691 (= 7199) Maiu 20.

† Safta Sărdăroae mărturisăscu cu zăpisul acesta al meu la mână dumsale sărdariului Vasilie Bainschii pentru giunărate de sat de Milia carele iam vândut noi amândoi împreună cu dumnealui soțulu meu Ilie Drăguțăscul sărdariul, dumsale sărdarului Bainschi și a patra parte și din sat de Putila. Aceste moșii leam vândut dumsale sărdariului Vasilie Bainschi și diresă pre acele moșii nu iam dat că nu sau tămplat. Deci de sar găsi nescai direse pre acele moșii ce mai sus scie, ori la noi, ori la alți frați ai noștri sau măcar și la mână ștrein, ori unde sar ivi și la cine, să aibă a le da la mână dumsale sărdarului Vasilie Bainschi, iar de sar tămpla cuiva să le oprescă în nescai meșterșuguri diresul acel, acela cu acele dires nici o credință să naibă pentru căci adevărat de răpăusat soțulu meu Ilie Drăguțăscul sărdariul șinpreun cu mine sântu vândute moșiile acele care mai sus scriem, dumsale sărdariului Bainschi pentru șapte sute de lei bătuți. Așșderea și pentru o scrisoare caria este de datorie făcută în meșterșuguri la mână lui Dimideischi, temăndune noi ca să nu cuprănză nescai Leși acele moșii și nu le voi mai pute scoate făcutuneam datori lui Dimideischi cu 7000 de zolotăi. Iar și noi avem dela Dimideischi o scrisoare carea o am dat la dumnealui sărdarulu Bainschi precum nu neau dat nici un ban nici îi sântem dator cu nimic. Ce de sar ispiti cineva cu scrisoarea noastră careai la Dimideischi a cere acea datorie, carea mai sus scie, acea scrisoare să naibă credință carea i făcută la mână lui Dimideischi, că lui sau făcut în meșterșugu și nici un ban nu iam fost dator și precum știe și giupăneasa lui Dimideischi și frate giupănesăi dumsale. Și eu Safta Sărdăroae a răpăusăscu dumsale sărdariului Drăguțăscului săngur cu sufletul meu, deci știu căi dreptul, așe mărturisăscu că așe am auzit și așe știu că săngur Drăguțăscul sărdariul cu gura dumsale mi lau spus nu odată ce de atâte ori până au fost viu. Și aceasta scrisoare sau făcut dinnainte a mulți feciori de boeri și mărturie cine va iscăli mai gios.

Let 7199 Mai 20.

Iscăliturile :

Safta (l. p.) Sărdăroae.

Și eu Stroescul martor care eu am scris și acest zăpis de la Safta Drăguțeasca. Urmează 9 iscălituri.

1715 (= 7223) Ianuarie 30.

† Ghedeon Arhiepiscop i Mitropolit Suceavschiei i Ilie Catargiul vel logofăt, facem știrea cu această scrisoare a noastră, că au vinit la noi dumnealui Ghiorghie Apostol vel ban cu ficiorii lui Angheluță ceau fostu clucer și cu Cărstiaan careli ieste ispravnic casăi lui Angheluță cluciarul, fiind și neam ficiorilor lui Angheluță, cu poronca Mării Sale lui Vodă ca săi giudecăm pentru o hiastră a dumisale banului anume Anița carea au fostu după Angheluță (cluce)rul și lui Angheluță i sau tămplat moarte și cuconi împreună nau avut. Deci după giudecata pravilii ieste săi de zeastrile ei câte au avut de la părinți toate, și din bucatele lui Angheluță a trie parte. Dară ficiorii lui Angheluță nemic din bucatele lui Angheluță nu iau dat, încă și din zeastrile ei deplin nu iau dat șintrea alte zestrea iau fostu dat și patru pogoane de vii lucrute și îngărdite și acea vie au lăsato de sau pustiit. Osăbit de aceste după moarte lui Angheluță când au ieșit din casa lor iau dat numai 10 merțe de pâine și 30 de vedre de vin. Această neputând suferi dumnealui Ghiorghie Apostol, vel ban, au ieșit la divan și Mărie sa vodă iau orânduut la noi la giudecata pravilii ca săi așezăm. Deci după giudecata pravilii așe sau ales: ca să aibă ai da toate câte sau scris mai sus adică a trie parte din bucatele lui Angheluță, osăbit de zeastrile ei, și viia ceau lăsato de sau pustiit să o facă la loc și pân sa face să d. . să aibă ai da vin din an în an, precăt or ști oameni buni că au fostu eșit vin dintracea vie. Așijdirea să aibă ai da și din pâine ce nu iau dat când au scoso din casă și vin așijdirilea pentru căci e încă au avut plug de boi și vii de sau agiutorit casa aceia și zeastrile ei aceaste toate ce sau scris mai sus . . sau ales sās dea aceii giupănease Anițai, hiastra dumisale lui Ghiorghie Apostol, vel ban. Dară încăș având dumnelui banul o socoteală cu Angheluță cluceriul pentru niște odoară a hiestrii dumisale carele leau fostu pus zălog dumnealui banul la un Turcu dreptu 130 de lei, au dat Angheluță acii bani și au scos zălogul, cari bani era săi dea dumnealui banul lui Angheluță și dintracii bani sau aflat că au dat dumnealui banul la Angheluță 81 de lei și 8 poli, iar alți bani ceau mai ră(mas de) la cea sută și trii zăci de lei au rămas nedați cari fac 48 de lei și 4 poli și pentru acești bani au rămas la Angheluță on sac de odoară care sau scris anume: un lanțug de aur cu ceas de bulbuci și 10 șiruri de mărgăritare, 5 mărcale și o păreche sārj de aur cu un rubin în mijloc și cu 3 picioare de mărgăritare și un inel de aur cu izmaragdu, un inel de aur cu 6 rubinuri și un inel aur cu zanfir și altu inel de aur

tij cu ismăragd și o păreche de săhăidaie ferecate alui Dumitrașco hiastrul dumsale banului. Aceste toate au rămas la Angheluță pentru 48 lei și 4 poli. Deci noi așa am socotit: Macară că iaste și cau cu asupreală dumisale banului să scoată ficiorii lui Angheluță aceale odoară de unde or fi și să le dea la mânuli dumisale banului, și dumnealui banul încă au lăsat după socotiala noastră și dăndusă odoarale, altă gălceavă sau pără să nu mai fie între dănșii. Și dănd aceste odoară ficiorii lui Angheluță, să nu mai aibă nevoie dispre dumnealui.

Aceasta scriem.

Let 7223 Ghenarie 30.

Ghedeon mitropolit.

Ilie Catargiul vel logofăt.

XVI.

1716 (= 7224) Ianuarie 4.

† Io Nicolae Alexandru voevoda bjii mlstiu gpdar zemli moldavscoi. Scriem domniia mea la boiarii noștri credincioș dumnealor starostii de Putna. Facem știre că aicea înaintea domnii meali și a tot statul nostru sau părăt de față cinstit și credincios boiariul nostru dumnealui Ghiorghi Apostol vel ban și cu ficiorii lui Angheluță ceau fostu cluciar, pentru multe odoară și alte unealte carile sintu a fiastrii dumisale Aniții, ce o au ținut Angheluță cluciariul mai pre urmă și dăndusă giudecata aceasta în sama sfinții sale părintelui mitropolitului și a cinstit și credincios boiariului nostru dumnealui Ilie Catargiul vel logofăt. Giudecatau sfinția sa părintele pe svinta pravilă dinpreună cu dumnealui logofătul șau făcut părintele și mărturie după giudecata ceau giudecat la mâna dumisale banului cum să dea ficiorii lui Angheluță toate odoarali și dintraltea cear fi a fiastrei dumnisale Aniții. Deci pentru aceia dăndusă ficiorii lui Angheluță cluciariului rămaș, să aveț dumneavoastră a plini de la ficiorii lui Angheluță pân la un cap de ață, și aceasta pără să nus mai părăscă nici o dănăoară în veaci peste carte domnii meale, nici altă jalobă să nu ni mai vie. Aceasta facem știre.

U Ias let 7224 Ghen. 4.

(l. p.)   pecete mică.

XVII.

1717 (= 7225) Iulie 5.

† Adică noi cari amu fostu orânduți de dumnealui starostele Lupul, biv vel visternicu, pi poronca Mării sale lui Vodă, pentru o gâlcev(ă) a dumisale lui Dumitrașco Baenschie ci are gâlcev(i) cun jidov din Cuturi anume Hrșco ca să fim comisari dipreun cu cii din țara leșașcă, și stând noi la giudecat la Răbna la margini, și luând noi sama dumisale lui Baenschie cu jidovul împreun cu cii comisari de țara leșașcă amu aflat 25 taleri cu zăpis cu carii să va arăta la giudecat(ă); așjidiri și alt zăpis de 10 lei țij cu camătă și doi lei sau aflat cu zăpis și făr camătă și cinci taleri 1 zlot țij datorie făr zăpis. Această datorie a dumisale lui Baenschie sau aflat cun anu mai innainte păr a da o bute de vin jidovului de 120 de vedre și tocmala leu fostu câte 2 orți buni de vadră, iar jidovul au pus pricin cum cau dat la doi ani acea bute de vin; iar noi amu socotit pentru această pricină amândoa părțile să giure jidovul și nau giurat. Așjidiri iau mai adus Dumitrașco Baenschie două vas de vin aice în Milie și fiind dator unui Turcu din Hotin cu 60 de lei au întrebat neguțitori să vână vinul și au vinit acestu jidov Hărșco și nefiind dumnealui Baenschi pe aceste locuri au niguțat cu omini dumisale și omini dumisale (și omini dumisale) au dat sam(ă) innainte giudețului cum cau neguțat vadra câte un zlot bun, iar jidovul au dat sama innainte giudețului cum au fostu nigoțul câte un zlot prostu vadra; dup ci sau niguțat vinul au cerșut omini lui Baenschie acii șiș zăci de lei la jidov să le de bani, săi de datornicului Turcului, jidovul Hirșco au zis să ducă vinul în ce parte și după ce lor duce, să li de bani. După ce au văzut jidovul vinul în ce parte leu răspunsu că nu li da nici un ban, că lau luat pentru datorie lui, și omini văzând că iau scos jidovul din minte și Turcul datornicul săzindule (!) în spate de nevoe nau avut ces face și au luat de la jidov, de la acela, de la Hărșco 47 taleri cu zăpis și cu camătă ca s(ă) urniscă (!) pe datornic, iar măsurile buților acelor 2 dup(ă) ce sau trecut în cii parte leu dat țincu omini lui Baenschi în Răbna împreun cu jidovul și dup ceu luat țincul buților lau dispicat în două pe cumu este obiceiul țincului și giumătate lau dat jidovului de lau pus în bute iar giumătate au luat omini lui Baenschii și la măsurat buților pe acel țincu sau tămplat Dumitrașco Baenschii și cu jidovul la o bute și sau aflat 102 de vedre și sau primit amândoi cu jidovul iar la altă bute sau tămplat Pocotințchi și căpitan Bejan și Dumitrașco Baenschie și jidovul și sau aflat 80 de vedre întrace bute și au giurat omini pi acel țincu. Așjidirile și pentru 12 ug di aur ceu

zis jidovul cau dat lui Baenschii — iar Baenschii au dat sama că nu iau dat — și au avut giudecată înainte lui Pocotințchii — sau giurat Baenschii că nu iau dat și are pace. Așjidire și pentru o moră ceu orânduie dumnealni Dumitrașco Baenschii jidovului Hărșco drept 20 lei să țâie mora întrun an și el ținendo păr la o vreme văzind că are vinit, iar de la o vreme văzind că nu pre are vinit au părăsit mora. Și stând la giudecată înainte noastră, amândoa părțile lamu întreat pe jidov pentru ce pricină au lăsat mora, jidovul au dat sama înainte noastră, cumcau lăsat mora pentru parte turcului cau luat din parte lui Baenschii și pentru ficiorii lui Baenschii cau luat din moră și pentru popa, iar Baenschii au chemat pe murar dinnainte giudețului și lam întreat noi giudețul pe jidovu lăsasa pe sufletul murarului pe cum va mărturisi, și jidovul au primit pe cum o mărturisi murarul și morarul au mărturisit, că fără nici o pricină au lăsat mora; și am întreat pe murar câte citfirci au luat di pâne din moară jidovul, și au dat sama murarul cau luat 22 cetfirci, 3 pol cetfirci grău cu păsat și 17 pol cetfirci pâne mestecată. Sam statut amândoa părțile la prețul pânii și am prețuit câte 3 zolotăi citfirca, care amu lăsat noi așe eftin pentru gândind că va hi așăzat între noi, iar răm(ă)șița banilor ce rămân de pe moară au pus asupra lui Baenschii cu camătă să de jidovului și noi nam priimit. Așjidiri și pentru acele 2 vas de vin ce leu trecut în cei parte cu care și au poprit și carele cu vinul și nau vrut să le de ominilor păr acmu la giudecată și carăle au fost a chirigiilor adus vinul cu chirie și au plătit Baenschii câte 8 lei carul căr(ă)ușilor; acmu ei la giudecat nau vrut să priimască bani săi punem la socoteli și au zis că or da carăli după tăt socotiala noastră cem socotit cu comisari cei leșești amu aruncat somă peste tot sam (!) aflat (. . . .) și cu bani carălor și cu o bute de 120 vedre — ce dă sama și jidovul cau arsu — iar Baenschii (iar Baenschii) au dat sama cătră noi cau dat pe bute 4 lei, iar noi amu scăzut din prețul ei un leu și am așăzat la 3 lei și au rămas din toat soma 6 zolotăi și 3 groș să mai de Baenschii jidovului și pentru acesștii (!) 6 zolotăi cu 3 groș au făcut jidovul zăbor deu luat 101 taleri și 5 zolotăi; deci văzând jidovul că rămăni la calabalăc au căzut dup comisari leșești și au stătut comisarii cu pricini asupra noastră anume frateri Benuhă, porușnicul, care este la Cuturi și el nau fostu orânduie să ste cu noi la giudecată și neu pus pricin banii morii cu camătă și carăli nau vrut să le primască în bani și zăce săs (!) e Baenschii carăli, și carăli nu leam văzut, — și noi văzând că nui dreptate nam vrut să primim; iar frateri Benuhă, parușnicul, sau sculat la spag și neu răstuit să ne facă de frică să iscălim mărturie jidovului; noi nam vrut și așe cu gâlcevi

am esăt (!) afară și nem dus și am făcut această mărturie la mâna dumisale lui Baenschii și pentru credința am și iscălit.

Let 7225 Iuli 5.

.....? Sandul Tăutul; Ștefan Stânca armaș.

XVIII.

1719 (= 7227) Martie 11.

† Io Mihai Răcoviță vevoda boji milst. gpădar zemli moldavscoi.

† Scriem domnie mea la creadincios boiarinul nostru dumnealui Lupul biv vel vist., starostele de Cernăuți. Facem știre dūmitale pentru gălceava lui Baenschii ceau avut cu un jidov din ceaia parte anume Hărșco și văzum și o mărturie a dūmitale în care mărturie ne scrii dumneata că lei luat sama dinceput pân în sfârșit împreună și cu acii pocutianschii leahul și sau aflat că au fostu plătit Baenschii toți banii jidovului și că iau luat mai mult cu nepăste lui Baenschii 10 lei și un zlot. Și jidovul aciala ca un tălhar au făcut zăbor acialor oamini a părintelui Calistru fără isprăv. Apoi și oamenii acia au venit aicea și au luat cartea domnii mele pentru acel zăbor ce au dat ei sau că liau făcut jidovul zăbor de 101 de taleri; și șau plinit oamenii de la Baenschii 110 taleri. Iar în mărturia dūmitale ce nei trimis și pe izvoadul ce lei luat sama sau aflat zăborul făcut de jidov pentru 83 taleri și un zolotăi și giământate; deci viind ei cu carte de aicia la dumneata, nau vrut să așteapte să lea ei dumneata sama săm faci plineală de la Baenschii cum lea scria cartea domnii mele, ci sau sculat și au mărșu la jidov și au făcut șezarea cu jidovul și cu răvașul dūmitale ce lei trimis în careli le scriei dumneata să nu facă pace cu jidovul; ei tot nau ascultat șau făcut pace și că au dat oamenii și scrisoare jidovului, cum nici Baenschii triabă cu jidovul să nu mai aibă, pecum văzum și copia ce ai scos dumneata de pe scrisoarea oaminilor care au dato la mănuli jidovului. Și cu faptele oaminilor celora ce sau împăcat cu jidovul au rămas Baenschii sărac. Deci care lucru iaste că scriem dūmitale viinduș cartea domnii mele, iară dumneata să ei socotială driaptă lui Baenschii și să vezi cătă pagubă are Baenschii și cătă camătă și cătă cheltuială au făcut și să trimiș dumneata niște bărani și săi pliniască toată paguba și dobânda banilor și toată cheltuiala de la oamini părintelui anume: Vasili Iosăpenco și Neculai Iosăpenco și de la Dumitrașco Molăci și de la alți tovarăși a lor cari au fostu cu dănșii deau făcut pace cu jidovul, iară ei de or avea ceva, să margă săș întrebe cu jidovul cum or ști. Pentru aceaia

dumneata numai să trimiț săi plinești să nu ne mai vie jalobă pentru aceasta, căci dumneata ești boiar mare trebui unele caceste să le așăzi să nu mai vie pe aicia cu cheltuială și săs mai delungize giudețili, că oamini sint săraci și iaste cale delungată, nu pot să înble. Aceasta scriem i zdravie.

(l. p. mici.)

U Ias let 7227 Mart 11.

XIX.

1720 (= 7228) Martie 3.

Jo Mihai Răcoviță voevoda boj milst gpdar zemli moldavscoi.

† Scriem domnie mea la dumnea ei giupăneasa lui Ilie Drăguțâscul ceau fostu armaș mare și la Dumitrașco Baenschii sănătate. Cătră aceasta vă facem știre că aice ne vine jalobă de la dumneaei medelniceroae Turcului zicând că are mare gălceavă de la un leah anume Șumlianschi carele area un zapis de la Ilie Drăguțâscul scriind că iau zălojit Ilie Drăguțâscul parte sa din Milia dreptu o pungă de bani și de atunce pân acmu sau suit la patru pungi de bani și trage dumneaei acmu gălceav cu leahul pentru zapisul acela și multă cheltuială, și ne scrie dumneaei că sintu la voi scrisori ca celea de la leah ceau făcut la mânuli Drăguțâscului de calcă pe zapisul acel făcut cu meșterciug de la Ilie Drăguțâscul și pentru această gălceavă neau făcut mare jăluire dumneaei și țam fostu scris noi ție Baenschi ca să cauți acele scrisori de unde or fi și să le dai la mânuli medelniceroae; dumneata ai venit aice și ai zis căț ceru zapisele cele de moșii și ai luat carte domnii mele ca să nu dai scrisorile acele a leahului cari scrisori nu sintu de moșii ce sint pentru îndriptatură acei gălcevi ce trage dumneaei de care lucru este că scriem dumitale armășoae și ție Baenschi să căutaț. Numai să dai aceale scrisori la mâna medelniceroae Turculițoae sau tu singur Baenschi să mergi cu scrisorile aceale acolo la giudecată că ne mergând tu acolo și nedând scrisorile aceale, la cătă cheltuială va încăpe dumneaei medelniceroae, toată din capul tău i să va plini și leahului ioi face ispisoc pe acea moșie și oi trimite ispisocul la leah săș stăpânească moșie, iară tu vei lipsi de acolo. Și această carte după ce vei citio, să o dai iară la mânuli dumisale medelniceroae. Aceasta scriem.

U Ias let 7228 Mart 3.

Coala îndoită în formă de scrisoare sigilată cu adresa: „La dumneaei giupăniasa lui Ilie Drăguțâscul ceau fost armaș mare și la Dumitrașco Baenschi să să dea“.

XX.

1736 (= 7244) August 3.

† Io Grigorii Ghica vvoda boj milst gospodar zemli moldavscoi. Datam cartea domnii mele Sandului ficiorului lui Grigoraș Țării și neamul său să fie volnic cu cartea domnii mele a cerca ș' or unde ar afla pe Antemiia și pe soru-sa Dochița fata lui Arsănie Țiganul care ar fi dripti Țigani a lor; deci orunde iar afla să aibă ai lua cu tot cear fi având și săi stăpânească, iar alții de ar ave cineva ceva a răspunde pentru acești Țigani să vie față la divan cu scrisori, zăpisa ce ar fi având și nime să nu ste împotriva cărții domnii mele.

(l. p. mici.)

Let 7244 Avg. 3.

XXI.

1737 (= 7245) August 16.

† Adică eu Catrina a răpăusatului Dumitrașco Buhuș post. împreună cu toți fii mii, făcut-am această scrisore a me la mâna ginirului Ghiorghii Arapul biv vel med. precum să s(ă) știe că iam dat pi Sandul Poian Țigan, ficiorul Hăncului, giude, cu toți copiii lui; iar pintru zăstri săfir, mărgăritari ș' altile, rădvān cu ... cai și hamuri și pintru vite mam învoit cu dumnalui ginirili și iam dat un sat întreg la ținutu Hotinului anume Cobălcinul și iam mai dat pi Avrămie sor Sandului cu copiii ei, dar fiind că mă slujăști am oprit-o și săi mai dau un Țigan să fie 2 sălașe precum am dat și altor gineri. Iar alți Țigani și moșii ci stăpānim aice în țara Moldovii să aibă a să împărți frățește precum au lăsat dumnalui cu limbă de morte Dumn(e)zeu săl pominiască. Iar un copil de Țigan anume Vasălachii i lam vândut precum arată zăpisa. Iar care din ficiorii mei ar vre să străce aceasta să fie blăstămat de Domnul Dumn(e)zău și de maica precistă și de toți svinții și di noi să fie niertat. Și pintru cridinț(ă) am pus picete † †

Let 7245 August 16. †

Catrina (l. p.) gipāniasa răpăusatului Dumitraș Buhuș post. Sandul Buhuș. Ștefan Buhuș.

Eu Ion Danciul am scris cu zisa dumsale Buhușoe †

Pe pagina 2 : Pentru un sălaș de Țigan ce scrii întrăcest zăpisa că au rămas nedat, mam învoitu cu dumlui ginirili Ioniță Flondor și pentru acest sălaș de Țigan iam dat pe Ștīfan cu Țiganca lui și pintru cridința am iscălit

Let 7273 Mart 20.

(Sandu)l Buhuș post.

XXII.

1740 (= 7248) Februarie 8.

† Io Grigorie Ghica vvoda bj. milst. gpdar zemli moldavscoi.

† Scriem domnie me la Dumitrașcu Baenschie vătav. Iț fa(cem știre) că aice la domnie me au dat jalobă sluga noastră Mihai . . . . vornicul de Câmpulungu pe Ghiorghie vătamanul de la P(utila) și pe oamenii tăi de acolo de la Putila, avându el giudecată orânduită de domnie me la Vasile Ruset vel med. pentru împușcatul mâinii cel împușcase Câmpulunginii și cu Putilenii și strângânduș(ă) toț vătamanii și cu oamenii lor înaintea lui Vasile Ruset la giudecată, singuri vătamanii cu oamenii depreună sau așezat înaintea giudecății ce să de . . . . . cari făcându și zapis la mâna lui Mihai iscălit de t(oț vătă)manii de acolo și de vătamanul tău. Și alți vătă(mani) toț iau dat ce sau așezat cu dânsul, iar vătamanul tău și cu oamenii tăi nu vor săi de 20 oi cu mei ce lau agiunsu cislă; ce iată căț scriem după cum văzum și zapisul iscălit de așezare în care este și Ursan vel jit. martur și Vasile Ruset vel med. martul (!) săț poroncești vătamanului și oamenilor să de oile, iar nedând oile să trimiți tu și să plinești și să dai lui Mihai oile, că să știi că de ne mai vine jalo(bă voi) trimite om gospod șa plini de la casa ta Aceasta scriem. Let 7248 Fev. 8

Documentul scris pe o coală îndoită în formă de scrisoare, sigilată cu ceară roșă, poartă adresa: † La boeriul nostru Baenschie văt., datusă. Zdravie.

XXIII.

1744 (= 7252) Aprilie 15

† Cinstiți Dumnavoastre staroste să fiți dumvoastre sintoși. Facem știre dumilorvoastre pă luminata poroncă Mări sale lui vodă pă cinstit revaș dumilorvastre care niați poroncitu dumniavastre să mărgem la piatra din malu belții care desparte hotaru Dubovățului și a Șipeniților care bată acia piatre păstă Prut să luăm sama cum bată piatra păstă Prut și vine din gios de poiană ce să afe? pe reu la dial la codru așe am ghesitu (!) și așe am îndreptat den piatre unde bată pravățul pietri așe am socotit căi dreptu cari vini dumnalui med. Șerban și dumnaei Iliana Mutoie să luăm sama din piatre și au remas poiana la Hliniță și pintru credința sa iam și iscălit Let 7252 April 15

† Sandul Tăutul; Toder Sava.

Pagina 2 goală; pe pagina 3 urmează: Precum mau trimis dumnaei giupăneasa Ileana pă mini, pă Toader Vărenca, cu hotarnica di văletul lui Rugină care înbla vălet 7158 Iul. 12.

† Gângă — Toder . . . . . ? ! Simion Sămuldco din Hliniță; Toader Bahrin ot Dracineț. — Pe pagina 4: De la Toder Verenca.

XXIV.

1750 (= 7258) Iulie 19.

† Adică eu Negoită Flondor și cu cumnatul meu Neculai Ilschi făcutam zapisul nostru la mâna dumisale uncului (!) meu Șerban Flondor, precum iam vândut dumnisale trei vecini anume Ion Soficiuc și Andronic brat iego și pe copil lui Iurie cari aciște au fostu tustrei fraț și dumnalui miau dat plata deplin pe toți la noastra și miau dat doi boi dreptu doâ zăci lei și un cal drept cincii spră dzece lei, doâ vaci dreptu dzece lei și o păreche de pistoale dzece lei și noâ lei la rădicat de la Lezăr care au fostu dator tată meu jidovului și noi iam făcut zapis pe acești oameni și fiindu ei drept vecini ai noștri și noi de bună voie noastră iam vândut dumisale săi fie dumnisale vecini și cuconilor dumnisale și nepoților dumnisale și la această tocmală a noastră sau tãmplat mulți oameni buni și preotul și diiaconul și alții cari sintu iscãliți mai gios. Și eu Toader dascal am scris zapisul. Și noi pentru credința neam iscãlit:

Let 7258 Iulie 17.

Necolai Ilschi, Popa Toder, Ion Diiacon.

Neghiță Flondor.

XXV.

1752 (= 7260) Iunie 7.

† Io Costandin Mihail Cehan Racoviță vvod boj milst gpdar zemli moloavscoi. Scriem domnie me la tot niamul Buhăeștilor carii moștiniț moșiile Uricheștilor. Vă facem știre că iată credincios boerul nostru dumlui Vasile Buhăescul biv vel med. niau jãluit și niau arãtat zapisã și alte scrisori pecum ficiorii lui Grigorii Ureche au vândut un sat Băicenii la Dorohoiu, Grumezii ceau fost armaș mare, niamul giupănesii dumsale med. Vasile în 500 lei și pe urmă acel sat au eșit vânzare lor rea, și cu giudecatã lau luat luminatul pre înãlțatul părintele nostru aflãndus a Mării sale șau dat carte Mării sale făcãnd dreptate dumsale med. Vasili sã cerce moșie ce va gãsã di a Uricheștilor sã opriascã pentru paguba sa ce au rãmas pãgubaș de 500 lei și puțin lucru o petecã de moșie di a Uricheștilor au și luat cu giudecata domnii sale Grigorii vodã dãnduisã voe ce va mai gãsi sã opriascã pãnã șa plini banii. Drept acee, iatã cã vã poroncim și vã punem soroc pãnã la sfinții Apostoli ori sã vã așezaț cu dumlui med. ori de nu vã veț așeza sã știț cãi vom da cartea noastră de volnicie din moșiile de pe Urichești ce va gãsi sã opriascã pentru paguba sa. Aceasta inștiințãm.

(l. p. mici.) † let 7260 Iun. 7.

vel stol.

